

Pesta 30 ianuarie. (II fauru.)

Va ești domneacă. | Redact. : strad'a arborelui verde nr. 40.

Nr. 5.

Anulu VIII, — 1872.

Pretiuu pe anu 10 fl., pentru Romanii'a 2 galbeni.

Dani'a, Davi'a, Daci'a.

Pământulu pe care locuiescu daco-romanii, încă în multe privințe e nescrutatu. În lips'a scriitorilor vechi despre unele lucruri istorice și geografice, ce adică ni-aru interesá prę tare, suntemu îndrumați la scrutări și combinaři, ca sę aflămu unele adevăruri, și altele sę le facemu posibilu.

Mi-am pusu odată întrebarea: „Óre ce e caus'a, cã trei riuri de frunte ale Daciei s'au chiamatu *Danubius*, *Danapris*, *Danaster*, cu ra-decin'a *Dan*? riurile ce adică se chiama la Romani Dunare, Nipru, și Nistru!

Popórele adese-ori si-capęta numele de la riuri, și adese-ori numele lor lu-imprumutu riurilor. Eu credu, cã poporul domnitoriu a datu numele seu acestor trei riuri, și credu cã acestu pământu si-a avutu numele Dani'a, Davi'a și Daci'a.

I.

Incependu cultur'a în Egiptu, și Asi'a mica, popórele de ací au influențiatu și emigratu spre Greci'a și Itali'a.

Itali'a de josu s'a numitu Grecia maior, și elinismulu a influențiatu nu numai limb'a poporului, ci și cea latiuă, ba și istori'a, religiunea Italiiei.

Asemene influențe a Greciei fatia cu Daci'a nu sunt dovedite; sunt înse date destule pentru de a primí de unu adevăru in-

fluinți'a popórelor elinice a supra Daciei vechie.

„Dacii au fostu împărțiți în mai multe popóre, cari de regula se numera cãtra famili'a tracică, și ele emigrara de cãtra média-di peste Dunare în Daci'a înainte de Alesandru celu mare (F. A. Conv. Lex. Brockhaus) 335. ant. Cr.“

Poporul tracicu se primesce de vitia pelasgă, de la care și elenii si-tragu originea. Deci Daci'a vechie a fostu influențiată de tierile și popórele de cãtra média-di, adeca de elinismulu vechiu.

Premiindu aceste, voiu cercá din numiri de popóre, riuri, tieri, domnitori, orășie și alte cuvinte, de a ajunge la numele Daniei și Daciei. Objectulu, dupa atâte vécuri, e greu de desvelitu, înse interesulu istoricu pretinde de a cercetá tóte.

Danaii au fostu locuitorii din Argos în Pelopones, și peste totu, grecii au avutu acestu nume, (la Homeru 900—950 ant. Cr.) *Danaos* s'a chiamatu fiulu lui Belos întemeiatorulu Argos-ului și rege, (la Herodotu 484—408 ant. Cr.) Apuli'a o parte a Italiiei în vechime s'a numitu Dauni'a, de la *daunii*, poporul ce a emigratu acolo, și s'a numitu și argivi*) (de la

*) Sub Diomedes au venitu coloniile argive séu daunii. Regele Turnu a fostu de origine din Argos. Virg. Aen. VII. 371. Strabo VI. p. 284. Arpi, mai înainte Argyripa din Argos Hippion Preller Róm. Myth. p. 663.

Argos) (la Polybiu 205—123 ant. Cr. la Strabo 66 ant. 24 d. Cr.) Daunus si Daunius regele Apuliei (la Horatiu Lib. III. oda 30, Lib. II. oda 1. pe timpulu lui Augustu.)

Cuventulu *dan* mai vine înainte incopciatu cu *dar* séu la inceputu séu la capetu, ca si nume de poporu.

Dandarii poporu la laculu Mäotis (Plutarchu 50. d. Cr. si Strabo.)

Dardaneii poporu in Asi'a la Gindes (Herodotu) si poporu in Iliri'a, numele vechiu alu Samotraciei (Polibiu 205—123 ant. Cr. si Pausanias 105 d. Cr.) *Dardanii*, atätu câtu troianii (Homeru) si dardanii poporu in Mesia superioaru (Serbi'a de adi) intra Scordu si Haemu, pe timpulu lui Strabo mai de totu sterpiti (Meyers Conv. Lex.)

Dardania a fostu o tíera, in Troas (Homeru, Strabo) alta in Iliria vecina cu Men'a, (Atheneu din Neucratis 220 d. Cr.) Acesti dardani se tragu de origine din Dardani'a, marginea Troiei, carii prin Hellespontu au venitu in Tracia, si Filipu macedonianu (358 ant. Cr.) s'au luptatu cu ei. (Strabo, Severini Panoni'a pag. 40.)

Dardanus s'a chiamatu feciorulu lui Zeus cu Electra, fundatoriulu imperiului Troiei, si familiei dardaniloru, Dardanus a fostu unu orasiu, si Dardaneum unu munte.

In Palestina unu orasiu si unu riurelu e Dan, si riu Jordanu; in Capadoci'a unu orasiu Dana (Xenophon 444—325 ant. Cr.)

Din dan, e Danubios (la Diodoru Siculu pe timpulu lui Augustu si la Strabo) si Danubis (Stef. Byzantin 400 d. Cr.) asemenea Danapris, Danaster, (Danus Ister.)

Cumca aceste au avutu influintia a supra numirii riuriloru si tiei ca de exemplu mai aducu înainte câ Danubiu de la midilocu in josu (Nicopole) s'a numitu Ister si Istros, si dieulu riului, Istros (Heriodu 850 ant. Cr.) Milesii au facutu o colonía la Dunare (pe timpulu lui Danu) si s'a chiamatu Istri'a, (Herodotu) mai tardîu Istros (Strabo), si Istros au fostu mai multe orasie la Pontu si Creta (Stef. Byzant.) Istria a fostu o tíera langa Illiria (Strabo) de aci si Istria de adi spre marea Adriatica.

Dacii cei vechi s'au chiamatu si Daos, Davus. (Lucianu 120—200 d. Cr.) si Strabo (in Rer. geograph. lib. 7 p. 304) dîce apriatu, câ dacii s'au chiamatu si daii davii. Si D'Anviliane in Atlas Antiquus asemenea li dîce davi.

Daci'a candu-va Dani'a si Davi'a. (Zamosiu in Analecte.) „Cumca Dacia s'a chiamatu

si Dani'a, si Dunarea, dupa numele ei s'a numitu Danubiu, adi multi autori intarescu.“ (Topographia magni regni Hungariae Vienna 1718 p. 7.)

La attici numele serviloru de origine geta séu daca s'a dîsu *davu*, (Strabo Lib. 7 p. 304.) Horatiu in scrisórea sa de artea poetica asemenea numesce *davu* (si satira L. II. 7.) *Davus* nume de servu comicu (Plaut. Sat. 1. 10.*) „Unii dîcu, câ Daci'a inferioara fiindu cu multu mai napoi in cultura, se numiá Mollis Davia, si de aci Moldavia (2) (Topogr. m. r. H. cap. 29. Segm. I.)

Dupa aceste nu va fi de prisosu a face observârile, câ daós insémna lumina, ardere, dános insémna bani deosebi cameta, danós ardietoriu, secetosu, (Homeru in Odyss.) Dano, lat. dau, daruiescu (Etym. Wörtb. Nork). Dakos, dacus poporu (Strabo, Horatiu Oda Lib. 1.) dakos a) animalu muscatoriu, veninos (Pindar, Aeschil 456. ant. Cr.) b) muscatura, impunsetura (Oppianu 180 d. Cr.)

Popórele adese-ori si-capeta numele si de la o insusîre.

At. M. Marienescu.

Fire-asiu ríu . . .

(De Alesandru Petófi.)

Fire-asiu ríu ce curge,
Unu períu de munte,
Care ratecesce
Intre stance crunte:
Inse numai, déca mandr'a
Mi s'ar face pescisoru,
Si-ar notá 'n a mele unde
Sprintenu, si voiosu, usioru.

Fire-asiu o padure . . .
Cu furtune grele
M'asiu luptá pe mórte
Fara nici o gele:
Inse numai, déca mandr'a
Mi s'ar face paserea,
Si si-ar face cuibu in mine,
Si-ar cantá pe créng'a mea.

Fire-asiu o ruina,
Susu p'unu piscu de stanca;

*) In comitatulu Aradului sunt familie *Dabu*, in alu Carasiului *Daba*. Credu pe v. stramutatu in b. Sunt inca familie *Daia*, óre nu din *daii*?

Asiu rabdá perirea-mi
Fâr' dorere-adanca :
Inse numai, déca mandr'a
Mi s'ar face unu dafinu,
Si cu bratiulu ei celu verde
M'ar imbratîsiá la sinu.

Fire-asiu o coliba
Josu in valea mica,
Cu acoperisii ce
Plói'a multu lu-strica :
Inse numai, déca mandr'a
Mi s'ar face 'n mine focu,
Si pe vétr'a-mi s'ar aprinde,
Si mi-ar arde cu norocu.

Fire-asiu noru in peteci,
Flamura strivita,
Care spre campía
Cauta obosita :
Inse numai, déca mandr'a
Mi s'ar face unu apusu,
Si spre fati'a mea palinda
Rosiu mi-ar suride 'n susu.

Iosifu Vulcanu.

Nu o mai iubescu.

— Novela originala. —

(Urmare.)

— Si, Iulie draga, — continuà elu cu dorere iritata — sê ti-o spunu si tie, cine e acés-ta femeia, care m'a fericitu ca sê me nefericés-ca, care mi-a procuratu raiulu ca sê me arunce in infernu, asculta Iulie draga, acést'a erá — Elena, acum soci'a baronului I*!...

Si unchiulu me prinse apoi de mana, ma-n'a lui i tremurá, dar i tremurá intr'a mea, câ-ci a mea tremurá ca vérg'a. Cuventulu lui ultimú, care erá numele mamei aceleia, pe care o iubiam eu, cuventulu acést'a me nimerí ca unu tresnetu poternicu, dar unchiulu meu nu se uitá la immarmurirea mea, ci cu o dorere si mai iritata, infuriata, continuà :

— Da, ea erá, Iulie draga!... Si candu. impinsu de amorulu meu inca nerespunsu si mistuitoriu, in urma alergai la dins'a, in urma me decisei a-i declará innaltu acestu amoru, si a implorá amorulu ei... scíi ce a facutu ea?... m'a de risu cu hohotu ironicu si batjocorito-riu!... Si atunci, desceptatu încâtu-va de acestu hohotu din visulu meu de fericire, incercai a me reculege, incercai a-i privi resolutu in fa-

cia, si-o rogai, o provocai, sê-si esplice hoho-tulu!... si ea, ceriule!... scfi ce mi-a res-punsu?... Ea m'a privitu cu superbia si in-dignata: „Unu valachu sê cuteze a sperá amorulu meu?“ me intrebà cu dispretiu nimi-citoriu, si ridiendu cu hohotu si mai mare, se indepartà rapede si me lasà singuru, impe-tritu!...

Unchiulu pausà acum, si tremurandu si-sterse fruntea sa asudata, ér sinulu meu se sfa-siá acum de suspine si mai ingrozitòrie, si la-cremi mi-inundara din ochii mei audîndu de la unchiulu meu suferitoriu câtu de tare l'a des-pretiuitu, l'a batjocoritu mam'a adoratei mele Ana!

— Si, Iulie draga, — continuà ér un-chiulu, — dupa acést'a batjocura, dupa acestu dispretiu, dupa acést'a amagire nimicitòria, am alergatu apoi ca tresnitu de la dins'a, si descep-tatu acum de totu din visulu meu fantasticu si nebunu, m'am blastematu acum, cum de am potutu eu iubi p'acestu diavolu in tipu de an-geru, m'am blastematu, câ-ci cum de n'am sciutu eu inainte, câ dins'a asié mi-va resplatí amorulu, candu poteam scí si vedé, câ tóta fa-mili'a ei e o familia diavolésca, o familia rene-gata, o familia superba si despretiuitòria, o fa-milia fara simtiu, fara anima, spulberata si ca-priciósca, care numai pentru aceea a esistatu si existe pe lume, ca sê nefericésca pe altii, care a trebuitu sê me nefericésca si pe mine, si care pe nime nu a fericitu, nu me potea fericí dar nici pe mine, si nici nu va fericí in lumea acés-ta pe nime!... Asié m'am blastematu, asié am blastematu amorulu meu nebunu, si asié am blastematu-o pe ea!...

— Dómne! — eschiamai atunci infioratu de blastemele unchiului meu aruncate a supra aceste familie, a supra Anei, si eram ca ni-micitu.

— Tu te infiori? — mi-dîse apoi elu. — O! nu te infiorá asié tare, lasa dragulu meu, câ-ci nu-ti mai vorbescu de ea. Dar sê-ti spunu inca numai, câ eu a trebuitu s'o blastemu, câ-ci vedeam câ tipulu ei s'a pré intiparitu in me-mori'a mea, si mi-a smintitu mintea, câ-ci sim-tieam câ suvenirea ei s'a pré inradecinatú in anim'a mea, si mi-a sdrobot'o, mi-a secatu totu amoru'u din ea!... Da, dragulu meu, a tre-buitu s'o blastemu, câ-ci scieam câ m'a neferi-citu pentru tóta viéti'a mea. nimicindu-mi feri-cirea care am asediatu-o tóta in ea!... Da, eu scieam, si am sciutu-o pré bine, câ-ci éca, dra-gulu meu, acum la betran tie, mi-deplangu amaru acestu amoru nebunu alu meu, acum la

betranetie, am remasu singuru, fara socia, fara copii, cari sê-mi fia bucuria mea, fara ei, cari sê me aline, sê me grigésca in suferintiele mele!...

— Te voiu grigi eu, unchiule draga! — i dîsei tremurandu si plangêndu de emotiunea mea cea mai dorerosa si nedescriptibila.

— Ti-credu, dragulu meu, — mi-respunse, — si ti-multiamescu!...

Si dinsulu ér si-astrinse acum tôte poterele, se redicà pucinu in patulu seu, si-apoi mi-mai dîse:

— Vina, Iulie draga, sê te sarutu! Vina, si-apoi te du, te culca si tu, câ-ci e tardû, si pôte si eu voiu odihni acum mai bine!...

Si dinsulu me sarutà apoi, ér eu, cu ochii plini de lacrimi, si tremurandu inca de emotiunile mele dorerosé, me departai de la dinsulu...

Candu am esîtu, unchiulu se scolà din patulu seu ca unu sanetosu, si-sterse cu placere sudorile sale, si cu facia voiósa si cu ochi indestuliti, si-dîse frecandu-si manile cu bucuria:

— Mi-a succesu minunatu! Inca asié bine nu m'am sciutu preface nici-odata. Mai câ credeam si eu câ-su morbosu. Dar déca nu va fi curatu de amorulu seu nefastu nici prin medicin'a acésta, care am experimentatu-o din suferintiele mele, atunci nu sciu ce medicina mai buna l'ar mai poté vindecá de morbulu seu periculosu, si elu va fi — nefericitu!...

Ér eu, candu am ajunsu in chili'a mea, tremuram si mai ingrozitoriu de secretulu sfasîtoriu alu unchiului meu, si ca ametitu de doreri, cadiui in genunchi langa patu.

— Dómne! — eschiamai dandu cursu liberu doreriloru mele inadusîte, — óre si Ana sê fia unu diavolu in tipu de angeru ca mama-sa?... Óre, in locu de a me iubi, si ea sê me despretiuiésca si batjocorésca asié?... Óre si pe mine sê me nefericésca asié grozavu?...

— Dómne! continuai dupa o pauza sfasîtoría, — unchiulu meu a blastematu tóta famili'a ei de — diavolésca!... Ceriule! ea m'a mai despretiuitu si batjocoritu... si eu óre, mai potu-o iubi pe ea, a carei mama a nefericitu pe unchiulu meu?...

— Nu! — strigai si luai cu rapediune fotografi'a ce erá pe mesuti'a de langa patu.

— Nu, eu nu o mai iubescu! — mai eschiamai cu desperatiune, si-am ruptu fotografi'a in bucâti.

Revederea.

A dóu'a dî, eu dormiam inca adancu, candu intrà unchiulu in chili'a mea. In linisce si cu ochi de vulpe se uità in giuru, si diarindu bucatielele fotografiei, cari zaceau impraschiate pe podele, si-dîse cu bucuria si indestulire ne-spusa:

— Ah! medicin'a mea a folositu dar peste acceptare!... Mai dîca cine-va câ nu sum medicu bunu de anime!...

Apoi se apropià de patulu meu, privindu-me cu iubire cum dormiam de dulce.

— Ce fericitu e elu acum! — dîse linu privindu-me cu o compatimire neesprimabila. — De ce nu-i óre si viéti'a omului unu somnu lungu?... Atunci ai poté si iubi!... ai poté iubi idealurile cele mai frumoése, regine, imperate-se, chiar dieitie, si déca tôte aceste aru fi demonii cei mai insielatori, si déca te-aru amagi in modulu celu mai dorerosu, tu atunci te-ai tredî, si ai vedé cu multa mangaiare, câ tôte au fostu numai unu — visu!...

Unchiulu me privià mereu si cu compatimire.

— Dar asié, — continuà elu, — eu eri l'am vindecatu de amorulu seu amagitoriu, elu adi se va scolá, si mane pôte amorulu seu, care deja s'a inradecinatú pré tare in anim'a lui, probabilu va deveni si mai fantasticu, si mai nebunu!...

Unchiulu me mai privi unu restimpu, si-apoi nevrendu a-mi conturbá somnulu dulce, se indepartà in linisce.

Eu dormiam inca adancu.

Dormiam si aveam unu visu placutu, unu visu dulce.

Visam, câ eram in — Pest'a; visam, câ eram la — Ana; visam, câ o iubiam si câ si ea me iubescé; visam, câ o tieneam in bratiele mele, câ o stringeam cu doru la sinulu meu, câ o sarutam ferbinte, câ si ea me sarutá; visam, câ...

Dar in iritatiunea mare a visului meu pré fericitu, d'odata me tredî.

— Oh! — eschiamai din adanculu animei, — de ce nu a duratu pana in veci acestu visu Ddieiescu?...

Si tremurandu inca de iritatiunea visului meu dulce, mi-deschisei mai bine ochii somnoroosi, si vedindu câ e diua mare, me redicai in patulu meu ca sê me scolu.

Dar atunci ochii mei diarira delocu pe podele — fotografi'a rupta...

— Ceriule! — eschiamai cutremuratu recadiendu ér in patulu meu.

Realitatea amara mi-intimpinà pré grozavu visulu meu atâtu de incantatoriu.

Scen'a de a séra, cu tóte florile ei, ér mi-revenì rapede in minte, si eu, amagitu severu de visulu meu fericitu, unu timpu lungu am mai zacutu in patulu meu ca ametîtu...

Din dorerile aceste ametîtorie me tredî servitoriulu care intrà in chili'a mea.

— Domnisorule, — mi-dîse elu, — Maria sa mi-a poruncitu sê-ti aducu dejunulu ací, fiindu câ e tardîu si inca nu te-ai scolatu!

Si dinsulu mi-depuse caf'a me mesuti'a de langa patu.

— Spune-mi, — lu-intrebai apoi eu, — unchiulu meu cum se afla, mai bine-i?

— Mai bine cu multu! Maria sa s'a scolatu, si inca de timpuriu.

— S'a scolatu! — strigai voiosu.

— Si inca a si esîtu la aerulu curatu si sanetosu.

— Dómne, multiamescu-ti! — eschiamai si mai imbucuratu, câ morbulu atâtu de greu alu unchiului meu i-a trecutú asié de curendu.

Si-acum, mai stêmperatu de scirea acést'a placuta, m'am scolatu si eu, m'am spelatu, m'am imbracatu, am dejunatu, si-apoi am alergatu si eu la aerulu curatu si sanetosu, am alergatu la liberu, pe promenad'a orasiului, ca sê mai uitu si eu de suferintiele mele, sê mai uitu de — mine.

Dupa-ce m'am indepartatu eu, nu preste multu, unchiulu meu ér intrà in chili'a mea, inse acum o aflà góla.

— S'a dusu! — si-dîse elu cu neplacere clatindu-si capulu.

— E lucrulu naibei! — continuà elu cu neplacere totu mai mare. — Abié am esîtu din casa, si aflai delocu, câ famili'a baronului I* a sositu eri in Clusiu, firesce dimpreuna cu fantasticulu idealu alu lui Iuliu, cu — Ana!...

Faci'a unchiului meu deviniá totu mai posomorita.

— Da, — continuà apoi dorerosu, — am dîsu, câ eri l'am vindecatu, adi se va scolá, si inca mane póte morbulu seu inradecinatú va devení si mai periculosu!... Si dorere, am unu presimtiu siguru, câ am dîsu adevverulu!...

— E bine, — si-dîse apoi cu unu surisu tristu pe buze, — déca m'am facutu medicu de anime, sê-i impedecu morbulu acest'a!...

— Dar cum? — se intrebà apoi si mai

tristu. — Nu scú! Dar sê nu desperu, sê fiu numai atentu, câ incâtu i se renouesce morbulu seu, si cine scie, dar de voiu mai aflá vre-o medicina buna si acomodata!...

Si unchiulu se indepartà apoi.

Erau 12 óre trecute, si eu inca totu me aflam pe promenada.

Dupa o preambulare de vre-o câte-va óre, me asiediai pe unu scaunu.

Eram obositu, dar si superatu, si cu capulu plecatu mi-am tîntitu ochii la pamentu, meditandu in melancoli'a mea trista.

— Da, — mi-dîceam, — eu trebue sê uitu pe Ana!...

— De ce s'o mai iubescu? — me intrebam. — De candu o iubescu, anim'a mea a simtîtu numai totu dorere, si peptulu meu totu suspine!... In iubirea mea numai am suferitu, si-apoi eu sê o iubescu dara, numai pentru ca sê suferu?...

— Da, — me decisei suspinandu greu, — eu trebue s'o uitu!...

Dupa decisiunea acést'a apoi, par' câ respiram mai usioru aerulu curatu si recorosu. Mi-redicai ér capulu, si privirea mea se oprì la dóue dame cari veniau catra mine din celalaltu capetu alu promenadei.

— Me uitam la ele si par' câ simtieam in mine o curiositate si interesu de a le vedé si a le cunósce.

Eu delocu mi-am observatu curiositatea acésta si interesulu care d'odata se nascù in mine si pentru alte dame, si eu atunci cu órecare mangaiare si bucuria dîsei incetu:

— Da, eu voiu poté uità pe — Ana!...

Damele straine se apropiu totu mai tare, si acusi erau numai de diece pasi de mine.

Dar atunci recunoscu pe un'a si eu tresarí puternicu.

— Dómne! — murmurai tremurandu. — Acést'a e copil'a care sémena atâtu de tare cu Ana!... Da, e ea, alu carei portretu l'am rapitu de la fotografulu!...

Copil'a acést'a, cu figur'a ei maiestetica, se miscá cu o delicatetia rapitória totu mai aprópe de mine.

Acusi a fostu chiar fatia de mine.

I vedui faci'a, si par' câ in giurulu meu tóte straluciau mai frumosu, par' câ ceriulu care incepea a se innorá, d'odata ér se inseniná si par' câ o lume nóua mi-se deschise inaintea mea, plina de farmecu si incantare.

Si privirea mea se intelnì apoi cu a ei, si chiar ca si candu unu sóre mandru ar aparé d'odata in midiloculu unei nopti, si ti-ar rapí

momentanu vederea prin lumin'a sa stralucit'oria, chiar asié par' câ orbií deloca, si in momentulu acel'a nu am mai vediutu nimicu...

Nu credeti, câ esagerezu. Dar déca totu-si nu-mi credeti, intrebati pe invetiati de medici, câ óre au potutu sê aiba fiinti'a acést'a in ochii ei o potere atâtu de orbitória?

— Da, — voru trebuí dinsii sê vi respunda.

Ér déca i mai intrebati, câ ce potere póte fi acést'a?

— E farmeculu! — vi voru poté dinsii respunde.

Da, poterea prin care mi-a rapitu dinsa vederea, a fostu farmeculu, si candu a trecutu încâtu-va prim'a si puternic'a impressiune a acestui farmecu orbitoriu, si mi-am recapatatu vederea, atunci am cercatu cu ochii in giurulu meu, dar n'am mai aflatu pe nime.

N'am mai aflatu-o, par' câ disparù dinaintea ochiloru mei, si-atunci me scolai, ca sê alergu dupa copil'a acést'a, care semená cu Ana, dar care mi-para. câ e mai frumósá si mandra decâtu dinsa, care mi-para mai rapitória decâtu Ana, pe care o tieneam de idealulu celu mai frumosu din lume, si care mai puternicu me farmecá acum decâtu idealulu meu sublimu de mai nainte.

Da, eu alergai dupa ea, s'o urmarescu, s'o reafli si sê descoperu cine e acestu angeru celu mai candidu de sub sóre.

Dar insedar, câ-ci intr'adeveru, ea a disparutu.

Obositu de alergarea mea, si supe ratu de nereafliarea ei, m'am opritu si-am statu ca nimicitu langa biseric'a din piatia.

Orologiulu turnului sunà dóue óre dup'a média-di.

Atunci mi-am adusu a minte, câ unchiulu meu me va asceptá cu prandiulu, si eu grabíi intristatu catra casa.

Pe unchiulu meu, pe care nu l'am vediutu de a séra, candu l'am lasatu morbosu in patu, l'am aflatu acum in gradinuti'a mica ce o aveam in curte, cetindu intr'o carte. La vederea dinsului, imbucuratu câ-i e mai bine, am alergatu cu facia voiósá catra dinsulu.

— Esti mai bine, unchiule draga? — lu-intrebai delocu.

— Da, iubitulu meu, me simtu ce-va mai bine, — mi-raspunde dinsulu.

— Multiamita ceriului, câ ti-e mai bine! — oftai cu iubire sincera.

— Dar unde ti-ai petrecutu atâta si asié de bine? — me intrebà apoi dinsulu, esami-

nandu cu atentiune emotiunea de pe faci'a mea, pe care nici bucuri'a rensanetosii unchiului meu nu o a potutu-o acoperi de totu.

— Intipuie-ti, unchiule draga, — i raspunsei sinceru, — eu am vediutu pe copil'a rapitória, alu carei portretu m'a surprinsu atâtu de tare atunci la fotografulu, si care sémena asié de multu cu...

— Cu Ana, copil'a frumósá a baronului I* din Pesta? — intregi unchiulu meu, vedindu, câ m'am impededatu si am devenitu confusu.

— Da, — aprobai apoi delocu.

— Ah! — mi-observà unchiulu cu unu surisu de suprinde, pe care nu mi-lu poteam esplicá. — Asié dara ai vediutu pe copil'a aceea, care sémena atâtu de tare cu acelu portretu?

— Da, am vediutu-o.

— Si dóra cu ea ti-ai petrecutu atâta si asié de bine?

— Ba nu, — raspunsei suspinandu greu, — câ-ci numai vre-o câte-va minute am vediutu-o, si-apoi d'odata a disparutu.

— A disparutu? — rise acum unchiulu cu placere. — Cum a disparutu? Dór n'a sboratu?

— Va fi esítu delocu din promenada si va fi disparutu intre ómeni, — me coresei in perplexitate.

— E bine, dragulu meu, — díse apoi unchiulu dupa o pauza, — ea va fi disparutu pentru câ i va fi fostu fóme, si va fi grabitu catra casa. Haidamu, sê mancâmu si noi, câ-ci si nóue ni va fi fóme.

Si unchiulu meu me luà apoi suridiendu de mana, si ne-amu dusu sê prandímu.

La prandiu eu mancâmu, dar nu scieam câ mancâmu, câ-ci cugetam totu la copil'a disparuta si abié asceptam, ca sê alergu éra de a casa, s'o mai cercu, dar de o voi reafli.

Unchiulu meu priviá in tacere emotiunea si nestemperulu meu mare.

— La naib'a! — meditá elu in sine, si faci'a dinsului deviniá totu mai posomorita. — Lucrulu se incurca neasceptatu de siodu! Eu l'am vindecatu câtu de bine de amorulu seu catra Ana, si dinsulu incepe acum, in amorulu seu desperatu, a iubi pe copil'a aceea, care sémena atâtu de tare cu Ana, si alu carei portretu l'a rapitu de la fotografulu, si nenorocitulu nu scie, câ aceea nu e alt'a, ci inasina — An'a!... Mai audítu-s'a candu-va, — meditá apoi suridiendu, — ca sê existe si dóue amoruri de la unulu totu catra aceea-si persóna?

Acum, — si-dîse apoi — vinu a desperá in doftori'a mea de anime. Sê vindecu eu o anima cu dóue amoruri, asiu crede numai atunci, déca asiu fi nebunu!... Dar, — si-mai dîse — ce sê facu?... sê-lu lasu óre in nebuni'a acést'a colosala, séu sê-i descoperu si lui tréb'a?... Nu, eu inca nu-i voiu spune, lu-mai lasu unu timpu asié, pana ce voiu mai meditá despre lucru!...

Asié meditá, si asié s'a decisu in sine unchiulu meu atunci, dar mai bine facea, déca delocu atunci mi le descoperiá tóte, câ-ci lumin'a care mi-o facea, de si ar fi fostu orbitória si inspaimantatória pentru mine, dar celu pucinu me scotea din intunecimea mea, in care aveam sê alunecu in prepastii, si in care aveam sê patiescu si sê suferu aceea ce am — patîtu si suferitu.

Asié inse eu, abié m'am scolaru de la méssa, si am si alergatu ér pe promenada, apoi pe strade, ca sê reafli copil'a rapitória si disparuta.

Inse tóte in daru, câ-ci nu o mai aflam nicairi.

Eram asudatu de obositu, inse eu totu-si mai amblam in tóte partile, ca fara de capu, câ dóra óre cum-va o voiu mai revedé.

De catra séra ajunsei inaintea unei cofetarie, si-ací am întêlnitu pe amiculu meu, baronulu Emiliu B*.

Acést'a me oprì, si mi-incepù a se lamentá de temerca sa de examenulu de maturitate, pe care amendoi aveam sê-lu facemu nu preste multu timpu.

Dar d'odata, ca o fantasma dragalasia, esî pe usi'a cofetariei copiliti'a rapitória pe care o cercam.

Eu am tresaritu.

Ea trecù pe dinaintea ochiloru mei ca o visiune feerica.

Eu tremuram.

Si ea se suì apoi rapede in trasura, si ér disparù ca o naluca.

Eu am remasu immarmuritu.

Dar delocu m'am tredîtu din immarmurirea mea, câ-ci vediendu câ si-acum acusi voiu perde-o, pe care am cercatu-o cu atât'a doru, eu pasîi ca ametîtu dupa trasura, si voiam sê alergu dupa ea, ca sê nu-o perdu éra.

Amiculu meu, pe care l'am lasatu singuru, m'a privitu suprinsu si-apoi cu ochi inflacarati ca foculu:

— Ah! — ~~murmurá~~ elu in sine si faci'a lui erá revoltata. — Si Iuliu iubescu pe Ana?

... Si inca cu atât'a patima?... Asié dara elu e rivalulu meu?...

— Bine câ sciu! — si-mai dîse apoi, si infuriatu se indepartà in directiune contraria.

Oh, de ce nu am audîtu atunci cuvintele aceste amenintatórie ale lui Emiliu?... Dar nu, eu atunci n'am vediutu si n'am potutu audî nimica, eu atunci alergam numai ca unu nebunu dupa trasur'a care mi-rapise si mi-ducea pe copil'a mea farmecatória... am alergatu, pana ce chiar si in nebuni'a mea mi-se parù, câ alergu in — nebuni'a.

Erá sér'a tardîu, si eu inca tofú rateciam superatu si mahnitú adancu pe strade, si numai candu nu mai vedeam nici sê pasiescu de intunereculu care me incinse, si numai candu am simtîtu câ ceriulu, care rapede se norase de totu, incepe a versá o plóia totu mai torenta, numai atunci m'am rentorsu ér catra casa.

In chili'a mea m'am aruncatu intr'unu bratiariu, mi-am radiematu capulu de elu, câ-ci par' câ nu mi-lu mai poteam sustiené, sangele par' câ voiá sê mi-lu aprinda.

Abié am statu dóue minute asié tristu si melancolicu, si vediui câ unchiulu meu ér in tra in chili'a mea.

— De ce esti asié tristu? — me intre-bà elu.

— Nu sum tristu, — am respunsu redi-candu-me in bratiariu, si incercandu-me a-mi face o facia mai voiósa.

(Va urmá.)

Mihaiu Cirlea.

Dorulu meu.

â me Dómne, urdîtóre,
Sê urdiescu díle cu sóre,
Díle dulci de serbatóre,
Mandrei mele tierisióre!

Fâ me dîn'a libertâti,
Sê sedescu flórea dreptâti;
Sê 'nflorésca pe campia,
Scumpei mele Romaniá.

Séu me fâ unu angeru blandu,
Ca sê lasu acestu pamentu;
S'alungu norii coi de gele
De pe ceriulu tierii mele!

Anastasia Leonescu.

Amoru si dincolo de mormentu.

— Novela. —

De Ponson du Terrail.

I.

Pe timpul domniei lui Ludovicu XV. in cas'a de opera se petrecea unu balu mascatu fôrte interesantu si splendidu.

Unu aprodu cu peru blondu, imbracatu dupa mod'a de sub Mari'a Stuart, urmarea pe o juna dama spaniola.

Ambii aveau vestminte fôrte elegante, cu cari conveniá figur'a, miscarea si intréga portarea loru.

Aprodulu erá inaltu, svelt, cu ochi vêneti si cu o cautatura pucino seriôsa si intunecata, — la antâi'a privire se potea cunósce, câ e fiulu Scotiei.

Dam'a spaniola si-portá mantéu'a cu tóte graciile unei femei andalusiane; statur'a-i frageda, dara totu-si compacta, represintă galanteri'a farmecatória a acelu regiuni ferbinti, in cari s'a amestecat sange saracenu cu vechiulu sange crescinu.

Aprodulu erá fara de masca; dam'a spaniola inse portá o masca de porfiru, subtîre si bine intocmita, care i acoperiá ochii si o parte a nasului. Pomposulu ei peru negru se parea a espenetrá acelu filetu subtîre, care lu-tienea la olalta; in manile ei luciau bratilete inseilate, din zechine, si intregu portulu ei erá finu si aristocraticu chiar ca si a aprodului.

Cam o jumetate de óra o urmá aprodu in tóte partile, pana candu in urma i potú sioptí la urechia câte-va cuvinte si faci'a lui tradá o emotiune profunda si pasiunata, cu óre care amestecu alu fantasticului.

Frumós'a dama spaniola fara de voia se parea alu atrage cu o putere magnetica.

In surisulu pucinu cam ironicu alu buzeloru ei ciresfe si in privirea profunda a ochiloru ei intunecati, langa care perfir'a parea nelustrósa si sura, se ascundea ce-va putere demonica, atragatória, cu tóte aceste inse ea nu se parea a cercá sê faca vr'o impresiune, ma cu totu pretiulu cercá a disparé in multime. Si tinerulu prin acést'a inca avú una cauza mai multu, ca sê o urmarésca la totu pasulu.

— De ce fugi de mine, frumósa fiica a Granada? — intrebá elu in unu tonu rogatoriu, melancolicu si ferbinte, candu ajungendu prin multime langa ea i potú sioptí la urechia.

Ei se intalnira in acelu coridoru din care nescie usie simple duceau in loje.

— Pentru câ amorulu totu-de-una trebuie incungiuuratu, — respunse dam'a, si sunetulu versului ei facú o contradictiune estraordinara cu acelu surisu, care urmá immediatu pe buzele ei, facendu sê i se véda dintii albi ca néu'a.

— Asié dara tu credi câ eu te iubescu! — díse aprodu cu facia plina de iubire.

— D'apoi altmintrea de ce ai amblá in totu loculu in urm'a mea? — intrebá dam'a redicandu-si pucinu capulu.

— O! déca tu m'ai poté iubi! — oftá aprodu. Asiu fi mai ferice de câtu angerii Edemului.

— Iubitulu meu aprodu, — díse dam'a, si intru aceste ochii ei straluciau afátu de multu de sub masca, in câtu facura sê palpate cu focu anim'a aprodului,

— noi aici suntemu in balu, unde ómenii se indatinéza a-si adresá cuvinte frumóse si placute, spre a le uitá in diu'a urmatória.

— Acést'a o potu face altii, — díse cu pasiune aprodu, — dara eu nu-su dintru acestia, eu nu am mintitu nici odata in viéti'a mea. Eu sum acél'a care me vedi! Cetatea stramosiloru mei e in Scoti'a si devis'a firmei nóstre e „sinceritatea.“

— Frumosulu meu scotianu, — respunse dam'a mascata, cautandu cu atentiune la dinsulu, nici eu nu sum dama francesa, de si fui nascuta in Franci'a. Pe mama mea o-au leganatu in umbr'a Alhrambrei, si in vinele mele circula sange mauresu. Déca eu asiu iubi veri-odata si asiu avé cauza a fi gelósa, aceea ar constá viéti'a rivalei mele. Se lasámu dara acést'a si me uita pe mine; eu cugetu amorulu a fi ce-va multu mai seriosu decátu sê aiba locu in unu balu. Eu nu cunoscu decátu amorulu spaniolu, care e ferbinte ca si sórele si mistue pe cel'a ce se apropia de elu.

— Ah, adorata, iubit'a mea andalusiana, — sioptí aprodu in unu tonu aprópe inadusitu, — nici tu nu me cunosci. Fíii patriei mele traiescu si moru cu antâiulu si uniculu amoru, si acestu amoru tiene si dincolo de mormentu.

— Intru adevéru? — intrebá dam'a. Si tu m'ai poté iubi si dincolo de mormentu?

— Da! — respunse tinerulu si si-puse man'a pe anima. Déca Ddieu mi-ar concede acést'a... eu m'asiu desceptá si in mormentulu meu, ca sê cugetu la tine, si déca piciórele tale aru atinge érb'a, ce va cresce pe mormentulu meu, ósele mele aru saltá de bucuria.

— Dar... déca asiu morí eu mai antâiu? — intrebá dam'a andalusiana, cu unu versu seriosu.

— Déca tu ai morí mai antâiu, eu asiu fi sinceru si umbrei tale, cum sum acuma fiintiei tale, — si déca ceriulu ar concede ca in o nópte sê te areti inaintea mea, eu chiar asié ferbinte ti-asiu sarutá manile ghiatióse, cum ti-le sarutu acuma. Si cu aceste duse la buzele sale ferbinti man'a delicata a damei spaniole, si o sarutá cu pasiune.

— Bine dara! — díse dam'a, respondiendu stringerea gingasia a manei sale, — eu ti-concedu sê me iubesci, si voi vedé de cumva mi-vei fi sinceru.

Junele voi a se aruncá la piciórele ei, dara dam'a lu-retienú.

— Nu, nu! — díse cu surisu rapede... Nu acuma! — — — Mai tardíu! — — Noi vomu mai convení — —

— Inse!... candu? — intrebá junele cu dorulu pasiunatu alu amorului.

— Nu sciu. Póte aiurea, dara la totu casulu éra-si vomu convení. Ddieu cu tine!

— Ce?... D'apoi tu me alungi de langa tine si inca nu voiesci a-mi aretá nici faci'a ta?

— Si pentru ce sê facu acést'a? Au nu ai gâcitu însu-ti, câ-su frumósa? — si ochii ei minunati straluciau prin pleopele ei ce se miscau cu superbía. Acum trebue sê me lasi, eu asié voiescu!

Si cu aceste impinse cu delicatetia catra usia pe junele aprodu.

Afara in foisioru o céta intréga de domino luncungiuurara, si fu rapitu mai departe de catra multime. Candu s'a reintorsu éra-si la loja, usi'a erá deschisa. Dam'a cea placuta disparú deja de acolo.

II.

In desiertu cercă junele aprodu pe dam'a sa, cu septemanile si lunile intregi.

Nici unu singuru balu nu a lasatu necercetatu, cercă Parisulu, Versailles-ulu, Marlytulu, dara nicairi nu a datu de ce-va semnu care sê-lu conduca la frumós'a dama andalusiana.

La inceputu junele cadîu in morositate profunda. Dar erá inca pré tineru pentru de a se amari in tóta viéti'a sa, si natur'a lui plina de vioiciune produse de totu contrariulu. Se incercă a uitá pe frumós'a dama necunoscuta, careia i jurase credintia, — facêndu-se a crede, că aceea a glumitu numai cu dînsulu.

Elu deveni celu mai veselu fiu alu lumei. Anim'a lui inse i remase nesticata, pentru că dam'a spaniola erá inca totu viua in memori'a lui, si acést'a luretîenú de la coruptiune. Averea nu neinsemnata a dînsului — pentru că vicomtele Ralph si-parasi patri'a ca nobilu Scotianu cu avere suficienta si pasi in serviciu la curtea de la Versailles ca gardistu regescu — si-o risipi tóta pana la celu din urma cruceriu.

Creditorii incepeau a-lu napastuí; . . . trecura doi ani, si Ralph trebuia sê se hotarésca. Din omulu ilusiuniloru, elu deveni omulu realului seriosu, dara mai multu cu gur'a, decâtu cu anim'a. Portarea usiorateca a lumei francese de atunci lu-rapi si pe dînsulu.

Ddiu, amoru si casatoriá, pe atunci erau concepte, cari se poteau aplicá dupa impregiurári, precum adeca i veniá cui-va mai bine la socotéla.

Singur'a fiintia pe care o iubiá din totu sufletulu seu, icón'a idealului seu, l'a uitatu, l'a abandonatu.

Pentru aceea nu e mirare, déca acestu june se schimbá cu totulu. Tóte-su vanitate si misieliá! . . . acést'a deveni devis'a dînsului. Ar fi avutu trebuintia de o mana sincera de amicu, séu de o anima iubitória de femeia, cari sê-lu mantue de periclulu care lu-rapiá din ce in ce mai departe. Dara elu nu a datu de aceste.

In asié stare se affá dînsulu, candu in o dí luchiamá la sine unchiulu seu metropolitulu, care erá unu individu cu influentia la curte.

Unchiulu cunoscea starea financiála decadiuta a nepotului seu, si i spuse scurtu si fara tóta rezerv'a, că trebue sê iee de socia o dama avuta. Ralph a sciutu că nu este scapare . . . Pentru aceea nici nu intrebá, că frumós'a — si virtuós'a-i óre femeia pe care i-o destinase metropolitulu? Se multiamú cu incunoscintiarea ce i dede unchiulu seu, că adeca domnisiór'a de Roche-Noire e fórte avuta si apartiene la aristocratia nobilimei.

— Fara intardiare, . . . trebue sê grabesci spre a-i face omagialele! — díse unchiulu. In restimpu de patru septemani se póte face si ospetiulu. Eu am scrisu deja la mam'a fetei si pe tine te si ascépta in Roche-Noire. Eca aici sunt dóue sute luisdori, ca sê poti pasi cu convenintia. Asié dara numai succesu ferice! Cu aceste lu-binecuventá, si Ralph se indepartá diumetate indestulitu, diumetate surprinsu. I se para ca si cum éra-si s'ar ivi inaintea dînsului figur'a frumósei andalusiane in tóta stralucirea sa, ca si cum ar vede ochii ei negri cautandu la dînsulu atátu de seriosu si intrebatoriu, ca atunci candu i-a descoperitu unu amoru eternu.

— Cugete nebunatece! . . . departati-ve! — díse vorbindu intru sine. — Eu te iubescu si acuma, si nici nu-mi voiu calcá juramentulu, deci sum silitu a luá pe alt'a de femeia. Casatori'a inca nu e nesinceritate, pentru că eu nu iubescu pe fiitóri'a mea. O! de ce nu te-ai ivitu si dupa aceea inaintea mea, tu dama frumós'a, majestós'a si farmecatória! Eu mi-asiu fi sacrificatu si viéti'a pentru tine, si tu póte că ai voitu a glumi numai o óra cu mine. — E nebunu care cauta neincetatu inderetru la trecutu!

(Va urmá.)

N. F. Negrutiu.

Florile Parnasului Romanu.*)

Hor'a unirii.

1857.

Haid sê dámu mana cu mana,
Cei cu anima romana,
Sê 'nvértimu hor'a fratíei
Pe pamentulu Romaniei!

Érb'a rea din holde piéra,
Piér'a dusman'a 'n tíera;
Intre noi sê nu mai fía,
Decátu flori si omenia!

Mei Muntene, mei vecine,
Vina sê te prindi cu mine,
Si la viétiá cu unire,
Si la mórte cu 'nfratíre!

Unde-i unulu, nu-i potere
La nevoi si la dorere;
Unde-su doi, poterea cresce,
Si dusmanulu nu sporesce.

Amendoi suntemu de-o mama,
De-o factura si de-o sama,
Ca doi bradi intr'o tulpina,
Ca doi ochi intr'o lumina.

Amendoi avemu unu nume,
Amendoi o sórte 'n lume;
Eu ti-su frate, tu-mi esti frate,
In noi doi unu sufletu bate.

Vin' la Milcovu cu grabire,
Sê-lu secámu dintr'o sorbire,
Ca sê tréca drumulu mare
Peste-a nóstre vechi hotare!

Si sê véda santulu sóre,
Intr'o dí de serbatóre,
Hor'a nóstra cea fratiésca
Pe campí'a romanésca!

Vasiliiu Alesandri.

*) In acést'a rubrica — la dorintia exprimata din mai multe parti — vomu publicá din candu in candu cele mai frumóse inspiratiuni poetice romane, ca astufelu si aceia, cari n'au mijlóce de a-si procurá tóte operile poetiloru nostri, sê aiba ocaziune a cunósce celu pucinu cele mai renumite. Facemu acést'a mai alesu in interesulu generatiunii nóue.

Red.

S A L O N U.

Cugetările unui tineru

a supra maritagiului.

Déca m'asiu insoară, asiu renunціá la tóte aceste estravagantie cari marchéza fia-care dí a vietiei unui tineru: la aceste cheltueli nebune cari n'au adesea de câtu nisce triste rezultate; la aceste partide de prin restauratiuni, cari fatiga corpulu si ingreunéza spiritulu; si la aceste cunoscintie, cari te facu a ride sér'a, dara pe care nu-ti place de locu a le intelní demanéti'a.

Déca m'asiu insoară, mi-asiu iubi femeia, cá-ci credu cá este unu supliciu continuu d'a traí cu o persóna ce nu te iubese de locu. Sciu bine, cá sunt multe case unde socii se vedu abié o óra pe dí; dara mi-pare, cá trebue sê fia mai dulce d'a-si cautá femeia de câtu d'a o evitá.

Déca m'asiu insoară, asiu voi ca femeia mea sê nu fia unu subiectu de vorba nici pentru figur'a sa, nici pentru spiritulu seu nici pentru toalet'a sa, nici pentru manierele sale, dara asiu voi ca sê le aiba tóte aceste bune.

Déca m'asiu insoară, nu m'asiu intelní fara incetare singuru la spectacolu si la preamblári. Nu me voiu teme d'a fi vediutu cu femeia mea la bratiu; me voiu teme inca mai pucinu de ridicululu ce prostii si negliobii voiescu a aruncá a supra buniloru barbati; trei parti din acestu felu de ómeni sémena cu vulpea din fabula: nu potu sê fia fericiți, si se sílescu d'a-si resbuná acésta prin a-si bate jocu de ómenii fericiți.

Déca m'asiu insoară, asiu voi ca sê am multi copii, cá-ci copiiu forméza lantiulu care léga mai strinsu femeia de barbatu.

Déca m'asiu insoară, asiu poté mai bine sê am o camera particularia pentru a lucrá in linisce; dar nu asiu voi ca acésta sê fia pentru 24 óre.

Déca m'asiu insoară, nu asiu mai alergá dupa tóte femeile, pentru cá nu asiu mai voi a iubi de câtu p'a mea; dara m'asiu sílí d'a fi amabilu pe langa altele ca sê le facu gelóse de fericirea loru. Voiu fi galantu cu frumsetiea, voiu cautá societatea unui secsu ce voiu iubi totu-de-una, si femeia mea nu se va superá, pentru cá ori-si cum neculegéndu de câtu numai o flóre, este permisu d'a respirá parfumulu altora.

Déca m'asiu insoară, nu asiu fi de locu gelosu, cá-ci gelosi'a trage dupa sine capriciuri, si capriciurile facu sê fuga amururile; nu voiu fi pré confidientu, cá-ci femeile i au adesea cea mai mare a nóstra confidintia dreptu indiferintia, si ele póte au dreptate.

Déca m'asiu insoară, asiu voi sê am multa amicitia cu femeia mea, cá-ci amicitia face a mai esistá amorulu.

Asiu voi asemenea ca ea sê aiba talente, sê iubésca lectur'a si music'a, cá-ci unei femei care iubesece artile nu i se uresce nici odata singura, si unu barbatu fiindu fortiatu d'a lipsi câte-odata, candu femeii i se uresce, trebuie totu-de-una a se teme, cá ea nu mai asculta la distractiunile ce i se va oferí.

Déca m'asiu insoară, asiu duce mai adesea pe fe-

meia mea la spectacolu de câtu in societate: la balu, voiu lasá-o sê dantieze fara mine, dara nu voiu voi sê valseze cu altii.

Déca m'asiu insoară, nu asiu voi ca femeia mea sê aiba o amica intima cu care sê fia mai adesea de câtu cu mine si pe langa care va trebi sê fiu cu mici grigi pentru a nu fi superatu pe soci'a mea.

Déca m'asiu insoară, in fine, asiu alege cu grigia persónele ce voiu primí la mine; voiu congediá indata pe acei domni cari vinu totu-de-una din intem- plare la óra candu barbatulu a esítu. Nu voiu lasá nici odata a esí femeia mea cu unu altulu de câtu cu mine; nu voiu avé nici odata din acei amici comple- santi, cari sunt totu-de-una gata a oferí bratiulu loru si cari au buzunarele pline cu bilete de spectacole, cá-ci mi-voiu aduce a minte totu-de-una de aceea ce am facutu candu eram — tineru.

CE E NOU?

Catra onorab. nostra publica prenumeratoria. In semestrulu acest'a ni sosira atátu de multe prenumeratiuni a conto, incátu numerulu acelora ce nu au solvit intrecede pe acel'a alu prenumerantiloru cari au respunsu pretiulu abonamentulu. Amu respectatu totu-de-una cererile provenite din lips'a materiala a unei parti mari din inteliginti'a nóstra; dar asta-di ni se cere unu sacrificiu imposibilu. Cu tóte aceste inse amu satisfacutu si acuma tóte cererile in privinti'a ast'a. Dar fiindu cá noi, din caus'a neplatirii prenumerantiloru nostri, nu suntemu capabili a suportá spesele editiunii foii, (in formatulu, cu suplemintele si ilustratiunile ca pan'acuma,) amu fostu siliti a sistá cu nrulu presinte publicarea ilustratiuniloru.

= (*O sinucidere suprinđiatória*) s'a intemplatu dilele trecute la Pest'a. Unu tineru a intratu in o negutiatoriá de arme, si cerendu-si unu revolveru, s'a rogatu de negutiatoriulu sê-lu invetie a-lu umplé. Negutiatoriulu i umplú revolverulu, tinerulu lu-luá apoi in mana si lu-desacerá dreptu in fruntea sa. Elu cadíu mortu numai decátu.

= (*La curtea juratiloru din Pesta*) in 15 l. c. se va pertractá procesulu intentatu in contra lui Stefanu Popoviciu, care a scrisu in „Zastava“, cá Andrassy a fostu complice la omorulu lui Obrenovicu.

= (*Resultatulu loteriei din Cernauti.*) intreprinsa de societatea pentru cultur'a poporulu romanu de acolo, e trei mii cinci sute de fl.

= (*Balu in Aradu.*) Tinerimea romana din Aradu, va dá in 24 fauru unu balu in favórea fondulu scolasticu alu eparchiei gr. or. a Aradului.

= (*Gustu bunu.*) Unu negutiatoriu jidanu din

Fogarasiu, cu numele Nathan Isáky, si-a stramutatu numele in Rothschild.

= (*Dsió'ra Catarina Oprisiu*) a facutu in Sigetulu Marmatiei cu bunu succesu eeamenulu din administratiunea postala.

= (*La Gratin e mare turburare!*) Berarii nu vreu sê scaritie pretiulu berei, din caus'a acést'a apoi pacinicii cetatieni se maniara cumplitu si se facura toti focu si pârjolu.

= („*Societate equestra romana*“) se numesce o societate de actiunari in Bucuresci. Scopulu societâti este de a propagá sciintiele hipice si imbunetatierea raselor de cari in Roman'ia.

= (*Concursu.*) Pentru postulu de actuariu la inspectoratulu scolasticu alu comitateleru Crasna si Solnoculu de mijlocu s'a deschisu concursu. Léf'a e 500 fl. si 120 fl. bani de cvartiru. Se recere cunoscinti'a limbei romane si magiare.

= (*Doue cancelarie advocatiale romane*) se deschisera de curendu, un'a de dlu Ionu Musteti in Pest'a, alt'a de dlu Sava Borha in Hatiegu.

† (*Necrologu.*) Iuliu Catineanu, teologu in an. II de Gherla, a repausatu la 17 jan. in alu 21-le anu alu vietii sale.

Literatura si arte.

= („*Revist'a romana*“,) — acést'a pretiósá publicatiune sciintifica literaria a dlu Odobescu va reparé acusi. O salutámu cu bucuria, si i dorimú vietia lunga!

= (*Cea mai nóua opereta a lui Offenbach.*) intitulata „*Boule de neige*“, s'a represintatu pentru primaóra la Viena in 4 l. c. sub conducerea personala a autoriului.

= („*Don Quichot*“,) oper'a de renume univرسالu a lui Cervantes se traduce si in romanesce. Acést'a opera in limb'a spaniola a vediutu lumin'a in 400 de editiuni, dar romanesce trece-va celu pucinu una?

= („*Transilvania*“,) fói'a Asociatiunii transilvane, redactata de dlu G. Baritiu, a intratu in alu cincile anu alu vietii sale. Pretiulu pe unu anu 2 fl., pentru membrii Asociatiunii, pentru altii 3 fl.

Din strainetate.

= (*Celu mai betranu fiu alu sultanului.*) principe Yussuf Izzedin, va luá de socia pe fic'a lui cea mai mare, principes'a Sehime. Fét'a e de doi-spre-diece, ér feciorulu de cincispre-diece ani.

× (*Victoru Sardou*) a scrisu o piesa nóua, intitulata „*Rabagas*“, drama in cincispre-acte. Tendinti'a piesei e imperialistica, — si represintata de curendu a facutu sensatiune mare in teatrulu „*Vaudeville*.“

× (*Cutremurulu de pamentu in Caucasu*) in 28 jan. a ruinatu cu totulu orasiulu Semacha, o multíme de ómeni au devenitu victim'a acestei nenorociri.

× (*Adunarea generala a tiganiloru*) in anulu acést'a se va tiené in Canstadt, in Germani'a, sub presiedinti'a lui Iosifu Reinhardt, regele de 89 ani alu loru.

× (*Bogumil Davison.*) renumitulu artistu dra-

maticu germanu dupa suferintie multe a repausatu in Drezda.

× (*Garibaldi*) a emisu unu apelu pentru tienearea unei adunári a democratiloru, in care se voru pertractá multe cestiuini de mare importantia.

× (*Regele Italiei*) a plecatu din Roma — far' a vedé pe pap'a — la Neapolea.

× (*Generalulu Moltke*) dimpreuna cu suit'a sa se ascépta la Palermo. Dupa o scire mai nóua inse Moltke e fórté bolnavu, încátu medicii sunt ingrigiti de viéti'a lui.

× (*In Franci'a*) la initiativ'a damelorlu din Strassburg curgu cu multe insufletire contribuirile pentru acoperirea speselorlu nenorocitulu resbelu trecutulu.

× (*Archiducele Mihaiu*) din Rusi'a petrecéundu in Roma, a facutu visita si papei si cardinalulu Antonelli.

× (*La Lipsca*) a aparutu o carte interesanta, de Rogge Walter, intitulata: „*Oesterreich von Világos bis zur Gegenwart.*“ Tomulu antáiu tratéza sistemulu lui Bach.

× (*Fiulu siachului persianu*) a plecatu spre Germani'a, cu o mare suita, si cu multe daruri, ca sê binevente pe imperatulu Vilhelmu.

× (*Bachaumont*) scriindu in diuariulu „*Constitutionel*“ despre eruditiunea imperatulu Brasiliei, amintesco ca o raritate mare, câ si imperatulu Franciscu Iosifu vorbesce bine latinesce.

× (*Ambasadorulu turcescu din Petersburg.*) pe care — precum amintiramu — l'a muscatu unu ursu, fu silitu a-si amputá o mana.

× (*Imperatulu Brasiliei*) a parasitu Parisulu in 1 fauru.

× (*Din Volhynia*) éra-si fure transportati multi preoti poloni in Siberi'a, intre ceialalti si unulu de 70 de ani.

× (*Museulu din Petersburg*) are dauna de mai multe milióne. Cine-va adeca a furatu insemnele de vulturu albu a stlui Andreiu si Newsky.

× (*Poetulu italianu Mihaiu Vitale*) a scrisu o piesa intitulata „*Negrii*“, inse politi'a a opritu represintatiunea ei pe scena. Autorulu si-a dedicatu opulu lui Garibaldi.

× (*Ex-imperatulu Napoleonu*) doréscé a-si aplicá fiulu la marin'a anglesa.

× (*In Italia de mijlocu*) se va infintia unu mare arsenalu de arme, spesele edificárii se voru urcá la patru milióne de lire.

× (*Aniversari'a*) milenaria a fondárii Norvegiei se va eternisá prin unu monumentu la marginaa marei.

× (*Prussia*) a propusu Franciei a-i cede o colonia pentru suplinirea restulu de contributiune de resbelu. Scirile mai nóue prussiene desmintiescu acést'a scire.

× (*Thiers*) incepe din ce in ce a-si perde poporalitatea. Inimicii lui lu-acusa câ conspira cu imperialistii.

× (*Tamberlick*) renumitulu tenoristu, acuma petrece in Havanah, undu debutéza cu multu succesu, adunandu-si o multíme de parale.

× (*Russi'a*) recrutéza. Numerulu recrutiloru se urca la 148,000 de feciori.

